

ŠOKANTNE ISPOVIJESTI KONTROLORA PARKINGA,
NAJUGROŽENIJIH ZAPOSLENIKA HOLDINGA

TUKU NA

GOTOVO SVAKI DA

A psovanje majke... To više ni ne bro

Više od 250 kontrolora parkinga svakodnevno su izloženi fizičkom i verbalnom nasilju otvorilo bolovanje zbog teških ozljeda. Njihova svjedočanstva govora nam kakva smo

Autor Gorana Banjeglav **Foto** Zvonimira Ivaničević

Jeste li sigurni da me nitko neće prepoznati?... Ja bih se ipak okrenuo prema zidu... - tihim glasom bojažljivo pogledavajući u kameru govori nam Luki.

On je jedan od kontrolora parkinga koji su imali tu nesreću da su se našli na krivom mjestu, u krivo vrijeme i na putu krivom čovjeku. Mogućnost da će njegov napadač

shvatiti kako priča upravo o njemu, Lukija plaši više od ičega. Tek nakon što smo ga uvjerali kako nećemo objaviti fotografije ni videozapis koji bi pokazali njegov lik, ali ni detalje koji otkrivaju previše, odlučuje započeti svoju priču.

- U Zagrebparkingu radim od 1. srpnja 1987. godine, a dosad su me fizički napali tri

puta. Prvi slučaj dogodio se prije dosta godina, a ova zadnja godina mi je najgora, napali su me čak dva puta - započinje svoju priču.

VRIJEĐANJE PA UDARANJE

Prisjeća se kako je lani 15 minuta nakon isteka karte napisao dnevnu kartu, ali vlasnik automobila to nije mogao mimo prihvatiti. Najprije je vrijeđao Lukija, tražio da

poništi kartu, a potom ga je počeo udarati u ramena i prijetiti ubojstvom.

- Pobjegao sam stepenicama na mjesto na kojem znam da uvijek ima policije, ali nisam imao sreće. Pokušao sam pobjeći u kafić, no on je ušao za mnom i udario me u kralježnicu. Za to je dobio 300 kuna kazne - govori nam i rezignirano odmahuje glavom.

I dok vjerujemo da gore ne može, Luki nastavlja priču:

- Dogodilo se nedavno.... Čovjek je platio 30 minuta i to mu je isteklo. Toleriram 16-17 minuta kad prođe i nakon toga sam mu morao napisati dnevnu kartu. On me vidio s prozora, počeo me vrijeđati i prijetiti mi. Otišao sam nekoliko ulica dalje, mislio sam da je završio...

ZALETIO SE AUTOMOBILOM

Nažalost, nasilnik je tek počeo.
 - Zaletio se automobilom do mene, a kad je izašao gurnuo me u zid. Potom me ugurao u haustor, udario gdje je stigao, a razbio mi je i mobitel pa nisam mogao pozvati policiju. Kad sam pao na pod krenuo me cipelariti, a da nije naišao prolaznik koji je policajac i zaustavio napad...
 - zastaje Luki, a mi naziremo koji bi bio završetak njegove rečenice.

Rezultat divljačkog napada - devet dana uvjetno zatvora za napadača, 16 dana nošenja Schanzovog ovratnika, bolovanje i doživotne posljedice.

Ništa ugodnija nije ni priča dvojica koji nam se predstavio kao Toni i Pero. Njih su dvojica zajedno radili jednog poslijepodneva, kada su ništa ne sluteći napisali dnevnu kartu "krivom čovjeku". Kako kažu, sjedili su na zidici u Zvonamičkoj i nekoliko minuta nakon što je istekla karta na automobilu, napisali dnevnu kartu.

- On je nakon toga izašao iz kafića, alkoholiziran, došao je do kolege i udario ga šakom u glavu. Potom je nasrnio na mene, a pridružila su mu se i petorica iz kafića, nakon čega sam dobio udarac u glavu - započinje priču o sukobu Toni.

U priču se ubacuje Pero:

- Znaite, 99 posto ljudi jednostavno žele usporediti vrijeme na mobitelu i na karti i tad krenu prema nama s mobitelom u ruci. Tako je i taj čovjek krenuo, samo što je on nekoliko metara prije spremio mobitel u džep i udario kolegu.

Napadnuti kontrolori uspjeli su pozvati policiju, nakon čega ih je dočekalo još nekoliko iznenađenja - došla su trojica novaka u pratnji jednog iskusnog policajca, koji je

pak poznavao njihove napadače. Naravno, čim su čuli da dolazi policija, "hrabri" nasilnici dali su petama vjetra.

- Na kraju se taj čovjek vratio, priznao je sve uz komentar "a što mi možete" i stalne prijetnje, na što ga policajci nisu ni udaljili od nas. Na kraju policijsko izvješće nije imalo veze s istinom - pričaju.

GRAĐANI POMAŽU NAPADAČIMA

Zamjeraju i građanima koji su sa svojih balkona sve gledali. Ne samo da nisu pomaknuli prstom da im pomognu, već su i zdušno navijali za napadače.

- Našao se tu jedan čovjek sa svojom ženom, izlazio je iz automobila s vrećicama. Vidio je što se događa i upitao: "Dečki, trebate pomoć?". Ja sam podigao glavu, a on mi je odbrusio: "Ne pitam vas, nego njih" - prisjeća se Toni.

Na pitanje događaju li im se takve stvari često, Pero odgovara:

- Fizički napadi ne, ali verbalne ni ne brojimo, to nam je kao dobar dan.

Njegove riječi potvrđuje i Hrvoje, koji u Zagrebparkingu radi 10 godina:

- Dobro je da kontrolori sve više prijavljuju ovakve stvari. Ono što bih želio da ljudi znaju jest da mi samo radimo svoj posao. Mi smo prvi na udaru građana kad su najljući, jer dok dođu do reklamacija već se ohlade.

Dan kojeg će Hrvoje pamtiti dogodio se u prosincu prošle godine.

Vozač parkiranog kombija nije produžio parking, a nakon što je dobio dnevnu kartu

počeo se opravdavati da je malo zakasnio. Kad to nije "upalilo", počeo je prijetiti i vrijeđati.

- Zaletio se kombijem prema meni i zakočio na pola metra od mene. Počeo je mahati rukama u automobilu, ja sam se pomaknuo, a on je krenuo dalje. Udario me retrovizorom u rame i pobjegao. ■

“Ovlasti kontrolora u slučaju napada doslovno su nikakve. Glavna sredstva za obranu su brze noge

“Udario me je šakom u glavu i prošao nekažnjeno jer svjedok nije želio svjedočiti od straha

ANTE

